

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 28. Altercatio inter Lutheranos Prœcones ob choreas concitata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](#)

Sæc. XVIII. posse abrogare ejusmodi ritus, non ta-
A.C. 1738. men expedire nec prudentiæ consonum
 esse, quia puillis scandalum, aliis an-
 xietas caussaretur, & ex circumstantiis
 damnum Ecclesiæ quoad sanam doctri-
 nam & libertatem tunc timendum foret,
 si I. ejusmodi abrogationis fautores inter
 alienæ Religionis asseclas syncretismum
 intendunt, II. si talis abrogatio re ipsa
 fautorum intentioni patrocinatur. III.
 Si Princeps vel fautorum religioni re-
 ipsa addictus est, vel saltem ei favet.
 IV. Si constat, horum fautorum insti-
 gatione semper graviora tentanda fo-
 rent, uti patet ex adiaphoricis &
 crypto-Calvinianis controversiis. Por-
 ro, quem exitum hi motus habuerint
 postea referemus.

§. XXVIII.

*Alteratio inter Lutheranos ob cho-
 reas concitata.*

Alia adhuc controversia Prædicantium Lutheranorum capita calefa-
 ciebat; occasio illius erat hæc: Jam
 anno hujus saeculi trigesimo secundo
 Klugenius Dortmundanus Præco in
 publico sermone ad suos habitos, cho-
 reas agere, licitum honestumque esse
 propugnabat: Ad hujus exemplum alii
 quoque Præcones honestarum saltatio-
 num

num usum approbabant: Inde vero lite- Sæc. XVIII.
A. C. 1738.
rarium inter Prædicantes bellum exar-
sit; præprimis enim Zopfius Essendiæ
Præco disputationem de pseudoadiapho-
ria saltatoria Klugenio opposuit, usum-
que ibidem invexit, ut omnes parvuli,
dum fidei confessionem emittebant,
priusquam ad Cœnam admitterentur,
choreis publice renuntiarent. Edidit
quoque hoc anno Martinus Hensel li-
bellum, in quo saltationis, aliorumque
oblectamentorum usum plus nimio in
Christiana Ecclesia invaluisse deplorans,
choreas esse prohibitas, utpote Ethni-
cas abominationes, ex sacris literis
comprobare nitebatur: Pariter alias
Præco contra saltationes, compotatio-
nes &c tanquam abominandam &
Christiano indignam rem declamabat:
Bonstädtius quoque in suo libello pro-
pugnabat, Doctoribus & Prædicantibus
illicitum esse, choreas agere. In Da-
nia quoque edebatur Dialogus inter
Philocosmum, & Eusebium, quorum
posterior contra illum saltationes tan-
quam inventum Diabolicum, cui in
Baptismate renuntiatum esset, detesta-
batur, simulque non minus insulte,
quam indecenter hanc quæstionem mo-
vebat: *An Christo Domino saltare licitum
fuerit?* Hujus contentionis flammæ
oleum affudit Henricus Engelbertus

L 4

We-

Sæc. XVIII. Westen Spreckhövellanus Præco, qui
 A.C. 1738. non tantum immoderato suo Zelo gra-
 ves tumultus in Populo concitavit,
 sed saltationem in nuptiarum solemnis-
 ceu maximum omnium scandalum in
 publico sermone depingens, propria
 auctoritate illos, qui chorearum usum
 in perpetuum ejurare detrectabant,
 confessione & Cœna exclusit. De hoc
 temerario Prædicantis ausu querela
 movebatur apud Regium Cliviæ Sena-
 tum, qui, ut intempestivum ejus ar-
 dorem sedaret, decrevit, ipsum suspen-
 sionis pœna, & si parere recusaverit,
 amotione ab officio castigandum esse.
 Hujus tamen caussam in se defenden-
 dam hoc anno suscepit anonymous qui-
 dam Præco, sub ficto nomine Fromm-
 hold, qui datis ad Rostochiensem Facul-
 tatem Theologicam literis hanc quæ-
 stionem dissolvi petiit: *An Engelberti
 Concio jure insimulari possit, quod Dei
 verbo, Libris Symbolicis, Lutheranæ Ec-
 clesiæ praxi, & Theologicæ prudentiæ ad-
 versetur?* Ad hoc dubium responde-
 runt Rostochienses, se quidem confi-
 dere, quod Præco immodicum suum
 fervorem exeruerit promovendæ pietas-
 tis studio, & quidem contra lascivas,
 inhonestasque saltationes, earumque ab-
 usus: ipsum tamen promiscue contra
 honestas, & moderatas saltationes,
 quas

quas inter carnales mundi voluptates numeravit, declamasse, palamque asseruisse, quod saltationes honestæ non magis ab dishonestis differant, quam honesta & dishonesta meretrix; in hoc autem ipsum excessisse, cum honestæ choreæ in S. literis non sint ex se prohibitæ, & a Luthero & Spenero concessæ: proin intempestivum ipsius ardorem & vehementiam Ecclesiæ Lutheranæ praxi, & Theologicæ prudentiæ contrariam esse.

Sæc. XVIII.
A.C. 1738.

Porro hujus causæ acta insuper ad Hallensem Facultatem deferebantur proposita hac quæstione: *Utrum in rusflicorum nuptiis saltantes sèpius serioque, incassum tamen admoniti absolvi è ad cœnam admitti possint, nisi prius se deinceps nunquam saltaturos, saltem promissent?* Horum vero responsio eo collimabat, ut Præcones prius viam lenitatis tentarent, qua frustra adhibita, si aliunde obstinatos in gravioribus peccatis a Cæna arcendi facultatem habent, hoc remedium opponere valerent, si id autem prohibitum esset, illos propria auctoritate excludere non possent, sed suo Superiori supplicant, ut vicino Prædicanti gregis sui curam committere velit.

Cum autem nihilominus vicini Prædicantes Clivienſi sententiæ non acquiescerent, & saltationi insistentes a

L 5

Cæna

Sæc. XVIII. Cæna excluderent, hic Senatus Eming
A. C. 1738. hisio Inspector in mandatis dedit, ut
vel ipse, vel alias hisce Saltatoribus
Cænam porrigeret. Adversus hoc de-
cretum rursus Engelbertus ad ipsum
Borussiæ Regem provocabat, cuju
jussu Senatus rem maturius discussit
Regique denuntiavit, Engelbertum sui
Concionibus & privatis colloquiis gra-
ves in populo tumultus concitare,
plusquam quingentos septuaginta se-
ex ejus Auditoribus cum suo Pastor
conciliari insuperhabito omni conatu
haud potuisse, proin Senatum fuisse
coactum, ut vicino cuidam Prædicant
animatorum curam committeret: de ce-
tero Engelbertum perperam egisse, dum
saltantes, & musicam adornantes, nec
non domum suam ad saltandum locan-
tes eo ex capite a confessione & Cæna
exclusit: pejus autem peccasse, quod in
his colloquiis non modo ipse sed & ejus
Auditores, more Pietistarum & Qua-
ckerianorum, preces alta voce fudissent
huic ergo Prædicanti severe injungen-
dum, ut nemini sine prævio Consistorio
& Senatus consensu deinceps Cænam
denegaret, Conventus autem privato
non in suis ædibus, sed in Ecclesia ha-
beret: Nihilominus tamen Engelbertus
ad Essendianum, ut vocant, Ministe-
rium appellabat, quod in ejus favorem
decidit.

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

decidit, modernum saltandi modum
esse opus carnis Christianæ doctrinæ
contrarium, pertinaces saltatores in-
cassum admonitos tamdiu a Cæna esse
removendos, donec ab hoc peccato
desistere polliciti fuerint &c. Ita di-
versa diversorum erat sententia, quam
tamen quælibet pars ex S. Literis firma-
re nitebatur.

§. XXIX.

Lutheranorum motus contra PP. Ca- puccinos.

Jam quinto abhinc anno Sulzbacenses
Lutherani molestos concitabant mo-
tus, quorum prætextus erant varii
præcipue I. querebantur, quod Sulz-
bacensis Dux Palatinus Rheni Comes
Anno 1711. decreverit, quod præfatæ
Urbis Præco & tum Superintendens
haud amplius hoc prædicato fueretur,
sed passim *Inspector* nominaretur II. quod
huic & Successoribus ejus petita Ducis
instructio pro visitandis hujus Ducatus
& Urbis Ecclesiis ac scholis denegata
fuerit. III. Quod neglecta alternatio-
nis lege Catholicus Medicus in Urbis
Physicum sit assumptus. IV. Quod ad Cu-
ratorium Collegium aliaque Dicasteria
non alii quam Catholici Consiliarii fue-
rint cooptati, & quod palmare erat
eo-